

Sygn. akt II AKa 227/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2024 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Rafał Kaniok (spr.)

Sędziowie: SA – Małgorzata Janicz

SA – Ewa Jethon

Protokolant: – Wiktoria Siporska

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Kalinowskiego

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2024 roku

sprawy A. P. c. S. i L., ur. (...) w W.

oskarżonej z art. 296 § 3 k.k. w zb z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 14 stycznia 2022 roku sygn. akt XII K 204/19

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 227/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:			
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 14 stycznia 2022 r., w sprawie o sygn. akt XII K 204/19	
<i>Podmiot wnoszący apelację</i>	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
<i>1.3. Granice zaskarżenia</i>	
<i>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</i>	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
2.1. Ustalenie faktów				

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.		
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.		
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC				

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:</p> <p>A) Przepisu art. 7 k.p.k. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego sprzeczną z zasadami prawidłowego rozumowania i wskazaniem doświadczenia życiowego, w szczególności poprzez popadnięcie przez Sąd Okręgowy w Warszawie XVIII Wydział Karny w dowolność ocen w zakresie:</p> <p>1. Pominięcia konsekwentnego nieprzyznawania się oskarżonej A. P. do popełnienia opisanych w akcie oskarżenia przestępstw, a także omówienia wiarygodności jej wyjaśnieniom, podczas gdy oskarżona w sposób jasny i rzetelny przedstawiła swoje obowiązki pracownicze związane z zajmowanym stanowiskiem w firmie (...) sp. z o.o., w szczególności w zakresie złożenia zamówienia na większą niż zazwyczaj ilość podnosków z uwagi na konieczność ich wymiany w oprawkach korekcyjnych i okularach przeciwsłonecznych. Zabieg ten miał na celu, aby okulary po wymianie podnosków były znów zdatne do sprzedaży, a V. (...) nie ponosiła strat z powodu zniszczonego towaru.</p> <p>2. Brak spostrzeżenia przez Sąd I instancji faktu, iż A. P. dopuszczając się zarzucanych jej czynów, nie miałyby z nich żadnych korzyści – tak majątkowych, jak i osobistych, bowiem zamówione przez nią podnoski pozostały na</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny co do pkt 1) A 4 i pkt 3)B)</p> <p># niezasadny</p>

terenie należącej do (...) Sp. z o.o., a także zostały wykorzystane do dalszej sprzedaży.

3. Przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów i zasad doświadczenia życiowego poprzez uznanie, iż A. P. nie omawiała z R. K. kwestii wymiany podnosków w niepełnowartościowych oprawkach zwracanych z salonów do centrali spółki z uwagi na to, iż świadek R. K. – zdaniem Sądu- kategorycznie zaprzeczył aby takie ustalenia miały miejsce podczas gdy R. K. zeznał, iż nie pamięta aby oskarżona rozmawiała z nim na ten temat.

4. Uznania przez Sąd meriti, iż doszło do wyrządzenia firmie (...) Sp. z o.o. szkody majątkowej w wielkich rozmiarach przez oskarżoną podczas gdy, zamówione podnoski były przez w/w firmę na bieżącą wykorzystywane, co potwierdził także świadek Ł. D. (1) na rozprawie dnia 14 stycznia 2022 r., zatem (...) Sp. z o.o. nie poniosła z tego tytułu szkody majątkowej gdyż zamówione podnoski spożytkowała,

5. Brak obdarzania wiarą wyjaśnień A. P. w zakresie kwestii wydania przez R. K. decyzji o zwrocie z salonów (...) Sp. z o. o. zalegających oprav korekcyjnych i okularów przeciwsłonecznych do magazynu centralnego, która to spowodowała, iż A. P. zamówiła większą ilość podnosków celem ich wymiany w zwróconej części oprav i okularów aby zapobiec dalszym stratom firmy (...), które wynosiły około 220 000-250 000 zł miesięcznie.

6. Dokonania przez Sąd I instancji dowolnej oceny dowodów w zakresie zeznań D. A., którym to Sąd dał wiarę jednakże nie wziął pod uwagę, iż jego zeznania w zakresie, że A. P. konsultowała z nim ceny i

zamówienia w zakresie akcesoriów do sprzętu,

7. Pominięcia przez Sąd okoliczności, iż cena podnosków uzależniona była od kursu euro i marży dostawcy bowiem podnoski były sprowadzone z W. co potwierdzają zeznania R. B. jak i R. K., a także niewzięcia pod uwagę zeznań R. B. w zakresie ceny podnosków, który to świadek podał, iż oferowana przez niego ocena podnosków była korzystna i niższa niż u podobnych dostawców,

8. Niewzięcia pod uwagę zeznań R. B. w zakresie stwierdzenia, iż spółka (...) Sp. z o.o. potrzebowała wymienić części materiałów w okularach i w związku z czym złożone zostało większe zamówienie,

9. Pominięcia przez Sąd dokumentu dotyczącego opisu stanowiska kierownika ds. Kontroli Stanów Magazynowych, które objęła A. P. (k.13 i 14) i błędnego ustalenia, iż oskarżona była osobą zobowiązaną do zajmowania się sprawami majątkowymi (...) Sp. z o.o. podczas gdy zgodnie z w/w dokumentem prowadzenie spraw majątkowych, rozliczenie i akceptowanie ofert cenowych nie leżało to w jej kompetencjach.

B. naruszenie przepisu art. 424 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., polegające na niedopełnieniu określonego tym przepisem obowiązku wydania orzeczenia oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, a nadto zamieszczenia w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia w oparciu o jakie dowody Sąd poczynił konkretne ustalenia stanu faktycznego, wnikliwej oceny zebranych w sprawie dowodów,

a także brak odpowiedniego przedstawienia motywów, jakimi kierował się Sąd I instancji wymierzając oskarżonej karę za przypisane przestępstwo.

C. naruszenie przepisów postępowania art. 4 k.p.k, art. 5§2 k.p.k, art. 410 k.p.k. mające wpływ na treść zaskarżonego wyroku polegające na oparciu ustaleń Sądu jedynie na części materiału dowodowego z pominięciem okoliczności przemawiających na korzyści oskarżonej, w szczególności zeznań R. K. i R. B., braku rozstrzygnięcia na korzyść oskarżonej wątpliwości nieusuniętych w postępowaniu dowodowym oraz nieprawidłową albowiem nieopartą zasadą prawidłowego rozumowania oraz doświadczenia życiowego ocenę poszczególnych dowodów, co w rezultacie doprowadziło do niesłusznego uznania przez Sąd pierwszej instancji, iż oskarżona dopuściła się zarzuconych jej czynów, albowiem prawidłowa ocena w/w dowodów winna prowadzić do wniosku, iż swoim zachowaniem działa w celu uniknięcia dalszych strat ponoszonych przez (...) Sp. z o.o. iw efekcie:

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego orzeczenia, który miał istotny wpływ na jego treść i polegał na nietrafnym ustaleniu, że oskarżona A. P. dopuściła się zarzuconych jej czynów w sytuacji, gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego prowadzi do odmiennego wniosku.

3) alternatywnie, na podstawie przepisu 438 pkt 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucam:

	<p>A. rażąca niewspółmierność kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonej, w szczególności biorąc pod uwagę, iż Prokurator wnioskował o wymierzenie A. P. kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres 4 lat,</p> <p>B) rażąca niewspółmierność środka obowiązku naprawienia szkody w wysokości 2 150 000 zł (dwóch milionów stu pięćdziesięciu tysięcy złotych) na rzecz pokrzywdzonej podczas gdy do wyrządzenia szkody nie doszło gdyż zamówione podnoski zostały spożytkowane przez (...) Sp. z o.o.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>1) Apelacja obrońcy oskarżonej jest częściowo zasadna w zakresie zarzutu z pkt 1) A/4 i 3) B zaś charakter i waga wskazanych tam uchybień skutkowały koniecznością uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania. Rozpoznanie pozostałych zarzutów apelacyjnych i analiza wskazanych tam, ewentualnych uchybień byłoby w tym przypadku przedwczesne lub też bezprzedmiotowe dla dalszego toku postępowania.</p> <p>2) Stosownie do art. 437§ 2 k.p.k orzeczenie ulega uchyleciu i sprawa zostaje rozpatrzona ponownie m.in. w wypadku wystąpienia potrzeby przeprowadzenia przewodu sądowego na nowo w całości. Taka sytuacja zaistniała w przedmiotowej sprawie, w której - jak wynika z analizy przebiegu postępowania pierwszoinstancyjnego oraz z pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, wraz z jego</p>		

uzupełnieniem złożonym w trybie art. 449 a k.p.k. - Sąd meriti nie przeprowadził postępowania dowodowego co do istoty sprawy. Wyjaśnienie wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności wymaga w tym wypadku powtórzenia całokształtu czynności dowodowych przeprowadzonych w dotychczasowym postępowaniu, jak też rozważenia konieczności uzupełnienia postępowania dowodowego o kolejne niezbędne dowody. Z przyczyn które zostaną omówione poniżej, za wskazane uznać należy, zarówno powtórne przesłuchanie wszystkich osób zaangażowanych w ramach pokrzywdzonej firmy w działania dotyczące zamówienia towaru określonego w zarzucie, a następnie sposobu magazynowania i ewentualnego dysponowania tym towarem przez w/w firmę, jak też ponowną analizę całej zgromadzonej w tym zakresie dokumentacji z jej ewentualnym uzupełnieniem. Niezbędnym też będzie dopuszczenie dowodu z opinii biegłych z zakresu ekonomii i finansów (albo ponowne wezwanie tych samych biegłych którzy w sprawie występowali) w celu kompleksowego oszacowania i określenia wysokości szkody jaka została (ewentualnie) wyrządzona pokrzywdzonej spółce co stanowi kluczowy element konstytuujący kwalifikowany typ przestępstwa nadużycia zaufania (przypisanego oskarżonej w zaskarżonym wyroku) określonego w art. 296 § 3 k.k. (szkoda majątkowa w wielkich rozmiarach) jak też typ podstawowy tego przestępstwa z art. 296 § 1 kk (znaczną szkodą majątkową). Powyższe czynności zdecydowanie przekraczają ramy procesowe postępowania odwoławczego, tym

bardziej, iż ponowienie przewodu sądowego w tym zakresie ma decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia, zarówno, co do sprawstwa oskarżonej oraz kwalifikacji prawnej zarzucanego jej czynu (a w konsekwencji co do kary), jak też co do rozmiaru obowiązku naprawienia szkody o jakim mowa w art. 46 § 1 k.k.

3) Rację ma skarżący podnosząc w apelacji, że Sąd meriti dowolnie ocenił, że doszło do wyrządzenia szkody majątkowej pokrzywdzonej spółce i to w wielkich rozmiarach w sytuacji pominięcia i nieuwzględnienia dowodów które mogą wskazywać, iż zamawiany przez oskarżoną towar został spożytkowany w ramach działalności tejże spółki. Na szczególną uwagę zasługują w tej mierze zeznania kierownika ds. logistyki zatrudnionego w pokrzywdzonej firmie od 2002 roku Ł. D. (2) które zostały uznane przez Sąd I instancji za w pełni wiarygodne (k.185 v, k.1039-1040). Świadek przeprowadzał inwentaryzację m.in. w/w towaru (podnosków), przeniesionego do głównego magazynu (k.185). Produkty te „podlegały dalszej dystrybucji” (k.1039) „były na bieżąco wykorzystywane” „były wykorzystywane cały czas” „nie tracą one na swoich właściwościach” (k.1040). O kwestii ewentualnej utraty właściwości w/w towaru wypowiedali się też inni świadkowie. R. B. zeznał, iż podnoski właściwie przechowywane nie tracą swoich właściwości, nie się z nimi nie dzieje, nie ma okresu przydatności towaru (k.985 v).

4) Wobec powyższych wątpliwości - a także faktu, iż pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku

nie zawierało stosownych wyliczeń w zakresie dotyczącym określenia rozmiaru szkody, zaś wartość szkody której wyrządzenie przypisano oskarżonej w ramach sentencji tegoż wyroku (2 150.000 zł) została po prostu bezrefleksyjnie przyjęta w oparciu o opis czynu przedstawionego w akcie oskarżenia - Sąd Apelacyjny na mocy art. 449 a) k.p.k. zwrócił akta Sądowi meriti w celu uzupełnienia uzasadnienia wyroku poprzez wskazanie na jakiej podstawie ustalono fakt wyrządzenia szkody w w/w wysokości, w tym poprzez wskazanie konkretnych dowodów (dokumentów) oraz przedstawienie jaką metodą obliczono wielkość tejże szkody. Sąd meriti nie wywiązał się z powyższego zadania w sposób należyty. Z uzupełnionego uzasadnienia wynika jedynie to, że Sąd meriti ograniczał się do zsumowania kwot na jakie opiewały opłacone przez pokrzywdzoną spółkę faktury, wystawione przez sprzedawcę w ramach realizacji zamówienia sporządzonego przez oskarżoną w dniu 10 września 2011 r. Przy tym kwota wyliczona w ten sposób tj. 2 160 324,70 zł nie pokrywa się wysokością szkody określonej w zaskarżonym wyroku i w akcie oskarżenia tj. 2.150.000 zł. Powyższe wskazuje, że Sąd I instancji podejmował w niniejszym postępowaniu próby oszacowania wielkości szkody w sposób niespójny i niekonsekwentny a jednocześnie oderwany od reguł dotyczących pojęcia szkody majątkowej i określania jej rozmiarów, recypowanych z cywilistyki na grunt prawa karnego.

5) W orzecznictwie oraz w doktrynie podkreśla się przestępstwo z art. 296 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym, którego znamieniem

jest skutek w postaci wyrządzenia znacznej szkody materialnej (lub szkody w wielkich rozmiarach przy art. 296 § 3 k.k.) zaś szkoda ta obejmuje zarówno stratę jaką doznaje pokrzywdzony (damnum emergens), jak i utratę korzyści (lucrum cessans).[wyrok SN z 8.II.2000, V KKN 557/99, wyrok SN z 5.V.2004 II Kk 244/03]. Przez szkodę majątkową jako skutek zachowania sprawcy należy rozumieć, zarówno uszczerbek na majątku, obejmujący rzeczywistą stratę (dumnum emergens), polegającą na zmniejszeniu aktywów majątku albo na zwiększeniu się jego pasywów, jak i utracony zysk (lucrum cessans) wyrażający ze w udaremnieniu powiększenia się majątku i stanowiący różnicę między stanem majątku poszkodowanego istniejącym po zachowaniu się sprawcy, a stanem hipotetycznym który zostałby urzeczywistniony gdyby zachowanie sprawcy nie nastąpiło. W świetle powyższego oczywistym jest, iż również na gruncie niniejszej sprawy, wysokość szkody – określana, zarówno poprzez ewentualny uszczerbek na majątku pokrzywdzonej spółki, jak też hipotetyczny stan majątkowy tejże spółki w przypadku niewystępowania przestępczych działań sprawcy - winna być ustalona według stanu istniejącego w dacie orzekania. Wyliczenia szkody przedstawione w pisemnych motywach wyroku (i w ich uzupełnieniu) zostały, jak się zdaje dokonane na podstawie danych z okresu tuż po ujawnieniu inkryminowanych zachowań oskarżonej. Odzwierciedlają one wyłącznie sumę wartości faktur zrealizowanych przez pokrzywdzoną spółkę do czasu powzięcia przez nią informacji, że zamówienie wystawione przez

oskarżoną dotyczy towaru w ilości znacznie przekraczającej roczne zapotrzebowanie.

6) Sąd I Instancji zbagatelizował przy tym fakt, że całość zamawianego towaru stała się składnikiem majątku pokrzywdzonej firmy oraz w żaden sposób nie zweryfikował twierdzeń świadków, że stan części towaru nie uległ znacznemu pogorszeniu i że podnoski były na bieżąco wykorzystywane w działalności firmy, co jak już powiedziano ma istotne znaczenie dla prawidłowego ustalenia wysokości szkody zarówno w aspekcie wyczerpania znamion czynu z art. 296 § 3 k.k. lub ewentualnie z art. 296 § 1 k.k. jak też w aspekcie rozstrzygnięcia o środkach z art. 46§ 1 k.k.

7) Wypada nadmienić, że w toku postępowania pokrzywdzona spółka przedstawiła własne opracowania dotyczące wysokości szkody wyrządzonej przez oskarżoną, szacując ją, na kwoty od 2.158.550 zł (k.491) do 7.780.771 zł (k.744) czyli na kwoty nieprzystające ani do wartości szkody przyjętej w zaskarżonym wyroku (skopiowanej z aktu oskarżenia) ani do wyliczeń przedstawionych w uzupełnieniu uzasadnienia tegoż wyroku. Przy tym pokrzywdzony (w przeciwieństwie do Sądu meriti) przyjął w swoich wyliczeniach, iż w skład szkody wchodzi zapłata za taką ilość towaru, która przekracza roczne zapotrzebowanie firmy, jak też uwzględnił różnicę między ceną rynkową w/w towaru (podnosków) a ceną określoną w zamówieniu złożonym przez oskarżoną 10.IX.2011 r. (k.491).

8) Nadto w postępowaniu przygotowawczym został

dopuszczony dowód z opinii biegłych ds. finansów i ekonomii, Jednak określenie wysokości szkody wyrządzonej przez oskarżoną, w okresie objętym aktem oskarżenia, nie stanowiło przedmiotu tejże opinii (k. 684). Prokurator, jak wynika z akt postępowania - wielokrotnie wskazywał na konieczność ponownego powołania biegłych z zakresu ekonomii i finansów celem definitywnego wypowiedzenia się co do wysokości szkody, doznanej przez pokrzywdzoną (k784) oraz konieczność dokładnego oszacowania wartości tejże szkody (k.793, 795) poprzez dopuszczenie opinii uzupełniającej. Dowód ten nie został jednak ostatecznie przeprowadzony, ani w postępowaniu przygotowawczym, ani też nie dostrzeżono potrzeby jego przeprowadzenia w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

9) Na podstawie bliżej niesprecyzowanych danych i w sposób nieujawniony w aktach sprawy, określono wysokość szkody w zarzucie przedstawionym w akcie oskarżenia na kwotę nie mniej, niż 2.150.000 zł, zaś Sąd meriti kwotę tą wprowadził do opisu czynu przypisanego oskarżonej w pkt 1) wyroku. W tym stanie rzeczy nie ulega wątpliwości, iż wyrok obciążony tak poważnymi uchybieniami nie mógł się ostać i nie zasłużył na osiągnięcie rangi prawomocności. Natomiast postępowanie odwoławcze przed Sądem Apelacyjnym nie jest trybem właściwym do przeprowadzenia ponownego postępowania dowodowego, w celu weryfikowania całokształtu okoliczności i dowodów niezbędnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

10) Sąd rozpoznający sprawę w postępowaniu ponownym przeprowadzi wszelkie dowody mające na celu prawidłowe ustalenie łącznej wysokości szkody wyrządzonej działaniami oskarżonej (lub ewentualnie brak takowej szkody), mając na uwadze omówione wyżej uwarunkowania, w tym konieczność ustalenia rozmiaru szkody przy zastosowaniu zasad wypracowanych na gruncie prawa cywilnego (m.in. kwestie *dunnum emergens* i *lucrum cessans*), a także, uwzględniając okoliczność, iż towar zamówiony przez oskarżoną stanowił (przynajmniej przez jakiś czas) część składową aktywów pokrzywdzonej spółki. Przede wszystkim zatem Sąd ten ustali, jaka była realna wartość rynkowa towaru zgromadzonego i przechowywanego w magazynach spółki, w związku z zamówieniem z 10.IX.2011 r. Następnie należy zbadać w jakiej ilości i w jaki sposób towar ten (podnoski) został przez spółkę wykorzystany i jakie z tego tytułu spółka uzyskała w następnych okresach rozliczeniowych (ewentualne) korzyści. Sąd ustali przy tym, czy wykorzystana została całość zgromadzonego towaru i jaka jego część została ewentualnie wybrakowana powodu upływu czasu, utraty właściwości, czy też niemożności jego technologicznego zastosowania. Nadto ustali, czy firma poniosła jakieś dodatkowe koszty związane z przechowywaniem nadmiarowo zamawianych partii towaru, lub też z zamrożeniem w ten sposób kapitału, który mógłby być wykorzystany w inny sposób. W razie potrzeby niezbędne będzie zbadanie, jak kształtowały się ceny tego typu produktu na rynku w kolejnych latach- czy były

niższe(co pogłębiałoby wysokość straty), czy też przeciwnie rosły – co redukowałoby jej rozmiar. Winien też Sąd zbadać i ustalić jaka maksymalna cena zakupu w/w towaru (podnosków) mogła być określona, (przy uwzględnieniu zasad racjonalnego gospodarowania oraz ówczesnej sytuacji rynkowej) w ramach zamówienia złożonego przez oskarżoną w dniu 10.IX.2011 r. (z opinii biegłych badających cały okres składania zamówień – 2007 r. do 2012 r. – wynika, że średnia wysokość marży, którą uzyskiwał w tym czasie dostawca wynosiła aż 644,11 % - k 686). Dopiero analiza całokształtu wyżej wymienionych elementów i okoliczności, pogłębiona specjalistyczną wiedzą biegłych z zakresu ekonomii i finansów, pozwoli na poczynienie miarodajnych ocen i bezbłędnych ustaleń w zakresie dotyczącym rozmiaru szkody, która mogła być w realiach niniejszej sprawy, skutkiem zachowań zarzuconych oskarżonej. Działając w myśl art. 436 k.p.k. Sąd Apelacyjny nie odniósł się do pozostałych zarzutów przedstawionych w apelacji, albowiem w warunkach niniejszego postępowania byłoby to przedwczesne. Sąd rozpoznający sprawę ponownie winien mieć w polu widzenia również kwestie przedstawione w w/w zarzutach. Z tych względów Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.

Wniosek

1) Uchylenie zaskarżonego wyroku
 2) Zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej - przedwczesny

zasadny
 # częściowo zasadny
 # niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.	
Powody omówiono pkt 3 lp 2	
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
	.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia.		
Powody omówiono w pkt 3 lp 2		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Wskazania omówiono w pkt 3 lp 2		

5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
Sąd Apelacyjny nie rozstrzygał o kosztach postępowania odwoławczego, gdyż sprawa będzie ponownie rozpoznawana w Sądzie Okręgowym, a żadna ze stron nie wniosła o zasądzenie wydatków.		
7. PODPIS		
Małgorzata Janicz Rafał Kaniok Ewa Jethon		